

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Mariae Virginis Sacratiss. Miracvlorvm Libri Tres

Vismara, Ercole

Mediolani, 1579

Mirac. Virg. XLIII. Damasceno dissactam dexteram Virgo restituit, quia
falsè iudicio fuerat multatus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64305)

MIRAC. VIRG. XLIIII.

Damasceno dissectam dexteram Virgo restituit, quia falso iudicio fuerat multatus.

IOannes Damascenus tā diuino ingenio excelluit; ut, cū Graecis litteris operam daret, uix duodecimum annum agens, liberales omnes disciplinas didicisset. Verū, quia omne studium ad Deū, Virginemq. purissimam colendā traduxerat, à mortalib., & à caducis reb. discedens se se in sanctū coenobium abdidit, uirginitatis suae puritatem inuolatè sub Virginis fide seruaturus. Ac quidem sanctissimae tutricis laudes semper in eius ore uersabantur, praeter etiam quotidianarum obsecrationum tempora; semperq. in animo dulcissimum illud nomen sculptum manebat. Huic, ob eximias uirtutes, sacerdotis dignitas, atq. honos delatus est. Quare saepius ad Virginis memoriā recensendā, Deo rem diuinā, & sacra facere sueuerat. Praeterea à foecundo, & diuite eius ingenio quotidie multa soluta, ac uincta oratione proficiscebantur, quae postea, ubi festi dies adueniebant, non sine maxima suauitate, dulciq. concētu ipse in templis canebat. Eò deinde eius eruditionis, & probitatis fama processerat; ut ad ipsum multi erudiendos liberos mitterent: quos ipse non solum liberales disciplinas, sed etiam ea potissimū docebat, quib. puerilis aetas ad pios mores, Deumq. sanctè colendum instrui, & informari solet. Fortè ex urbe, cum sibi demandatis adolescentib. exijt. unā igitur omnes longiorib.

longiorib. spatijs distracti, uariatis sermonib. tempus teretes in Christiani nominis, hostium manus inciderunt; à quib. capti cum maximo Christianorum captiuorum numero in Persiam perducti fuere. Diuisa inter pyratas praeda, Damascenus ditissimo, & opulento homini obtigit; qui eius probitate perspecta, & cognita uirtute, illum non ut captiuum tractabat, sed diligebat loco familiaris, & amici. Quinimmo, cum illi esset unicus filius, quem plus oculis suis amabat, eum Damasceno, quem scientia praecellere intelligebat, commisit. eius assidua diligentia, breuissimo tempore, puer omnib. scientijs, ac disciplinis imbutus, & eruditus est. Praeterea in omni scribendi genere ita excellebat; ut quae a discipulo proficiscebantur, minime, a praeceptoris scriptionib. differrent; sed cum illis egregie possent comparari. Praeter cetera autem affabre Damasceni scribendo notas imitari didicerat; ita ut quae discipulus scribebat, propria praeceptoris manu scripta uiderentur. Iam apud hostes duodecim annos Damascenus fuerat, in catholica religione constantissimus, diuinoq. cultui dedicatissimus; cum fama à Theodosio imperatore notus ab ipso redemptus, & accersitus est. Incredibile est, quam honorifice eum postliminio, redeunte imperator exceperit. Ut uerò commodius diuinis reb. perpendendis, Deoq. operam dare posset, illum Theodosius coenobio praefecit eidem Abbatis dignitate delata. cū illo postea saepe secedens sane longos sermones de humanae uitae contemptu, & de animae salute consumebat. Verum, licet Damascenus apud Imperatorem gratia maximè polleret; tanta erat mansuetudine, ut
nunquam

nunquam illum animo elatum quisquam uiderit. Neq. uerò ullam iacturam iccirco faciebat, in ardenti illo studio, quo propria quadam mentis inductione, Christum, Virginemq. semper complexus fuerat. Sed quotidie magis, magisq. eorum desiderio, & amore flagrabat. Dum interea quiete ille Deo inseruiret, felicè ac beatam uitam degens; adolescens ille quem in captiuitate sua tam amanter omni disciplinarum genere instituerat, aegre ferens quòd ad Christianos rediisset; sancti uiri honestum otium perturbare constituit. Quia ergo eius in scribendo manum imitari sciebat, litteras conscripsit, quae uerè a Damasceno scriptae uidebantur. Eas autem clam Bizantium misit in ipsam regiã ut ab aliquo repertae ad Imperatorem perferrentur. litterarum exemplum huiusmodi est.

IOAN. DAMASCENVS PERSIS,
DE SE B. M. S. D. P.

Quòd me captiuum tam liberaliter, & honorificè tractaueritis, perpetuã habebò gratiã. Ut autem pro immortalib. à uobis beneficijs in me collatis aliquid rependam, in eam curam incumbo, ut ea praestare possim, quae uobis, ac dignitati uestrae fausta, & fortunata eueniãt. Cùm igitur Imperatoris copiae ad bellum terra, mariq. contra finitimos sustinendũ diuisae sint, & dissipatae; ciuitas militib., & fortib. ciuib. exinanita est. commodissima nunc uobis oportunitas offertur pulcherrimi, & praeclarissimi incipiendi facinoris. caute, ne nunc occasio praeter-
uolet

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN